

НАРОД

И туй било народ!

На чужди се надява –

и спи и се прозява!

И туй било народ!

„Чуй, говори!” Той мънка.

„Мълчи!” Тогава дрънка.

И туй било народ!

Пет века собира сили.

„За дело!” Той се хили.

И туй било народ!

„Напред”! А той се свива,

и гузно се потрива:

И то било народ!

-- Не му е още реда.

Трай! До ще му... „Говеда!”

И туй било народ!

Пенчо Славейков, На Острова на Блаженните. С., 1910, с. 18.